

דף לב.

עין משפט ד.ה.ו.

יו"ד סימן כג סעיף ב

ב. שהייה כיצד ד' התחיל לשחוט והגביה ידו ה' קודם שיגמור שחיטה כשרה ושהה בין בשוגג בין במזיד בין באונס בין ברצון ובא הוא או אחר וגמר השחיטה אם שהה כדי שיגביה הבהמה ו' וירביצנה וישחוט, ושיעור שהיה בעוף כדי שיגביה בהמה דקה וירביצנה וישחוט ז'. וי"א בעוף כדי שחיטת רוב סימן אחד ח' בלי הגבה והרבעה. ולפי דבריהם יש להזהר מאוד כשהתחיל לשחוט העוף וחתך מעט עד שהדם יוצא והגביה סכינו מהצואר שלא יגמור השחיטה שמא שחט משהו מהוושט ואפי' לא הגביה סכינו אלא מעט. ואפי' אמר השוחט ברי לי שלא חתכתי רק העור אין סומכין עליו כיון שיצא דם.

ג. בא השוחט לשאול אחר שהגביה סכינו אפי' מעט בשחיטת העוף כיצד יעשה, אומרים לו שישחוט הקנה לבדו במקום אחר, ואח"כ יהפוך הוושט ט' ויבדוק אותו אם ניקב לפני שהגביה ידו, ולענין מעשה יש להחמיר כסברא זו דשיעור שהיה בעוף כדי שחיטת רוב סימן אחד אם לא בהפסד מרובה שאז יש לסמוך על סברא ראשונה.

הגה: והמנהג במדינות אלו להטריף כל שהייה אפי' משהו בין בעוף בין

ד. במשנה חולין ל"ב.

ה. לאו דוקא הגביה ידו וה"ה לא הגביה ושהה. ש"ך ס"ק ב'. ויש ה' מדרגות בשהייה, א' - הגבהת הסכין לגמרי באמצע השחיטה הוי שהייה לכו"ע. ב' - לא הגביה רק שהה בלי הולכה והובאה ג"כ הוי שהייה לכו"ע. ג' - הוליק והביא הסכין בלי לחתוך כלל פלוגתא בזה ומחמירין בזה. ד' - חתך במפרקת ולא נגע בסימן ע"י הטיית הסכין גם זה שהייה לכו"ע. ה' - החיתוך שבמיעוט בתרא של סימן הראשון ששהה בו מחמירין בו מספק. כף החיים אות ז'. עוד כתב שם הכף החיים באות ט' דתלישת הנוצות במקום השחיטה לא הוי צער בעלי חיים כשתולש לצורך שחיטה ע"ש.

ו. וכל בהמה לפי מה שהיא אם דקה או גסה.

ז. הר"ן לדעת הר"י, וכן כתב הרמב"ם בפ"ג משחיטה.

ח. דעת רש"י שם וכרב, וכן פסקו הסמ"ק והמרדכי.

ט. ולדין אין אנו בקיאים בבדיקה זו כמו בסי' ל"ג סעיף ח', ש"ך ס"ק ו'. ואפי' בהפ"מ ולצורך מצוה אין להקל. כף החיים אות י'.

בבהמה י ואין לשנות, ואם נמצא לאחר שחיטה גמי ב או כיוצא בו מונח בוושט או בקנה ונשחט עמו ל טרפה שודאי הוצרך להשהות מעט בחתיכת הגמי או דבר אחר לאחר ששחט הסימן והוי שיהוי במשהו וטרפה.

עין משפט ז.

יו"ד סימן יח סעיף ז

ז. ח. סכין שפיה חלק ואינה חדה, הואיל ואין בה פגם שוחטין בה מ אע"פ שמוליך ומביא כל היום עד ששחטה שחיטתו כשרה.

עין משפט זז.

יו"ד סימן כג סעיף ג

ג. ד. שחט מעט ושהה מעט וחזר ושחט מעט ושהה מעט, אם כשנצרך כל השהיות יהיה שיעור שהייה ב שחיטתו פסולה.

עין משפט ט.

יו"ד סימן כג סעיף דו.

ד. ה. השוחט בהמה בסכין שאינו חד ונתעכב כשיעור שהייה בשחיטת מיעוט האחרון של הסימן הראשון ב הרי זו שחיטה פסולה.

י. ואפי' בהפ"מ ולצורך מצוה. ש"ך ס"ק ז', בין במיעוט קמא בין במיעוט בתרא בין של הקנה בין של הוושט. כף החיים אות י"ב. וכן המנהג בירושלים ומחמירין בכל שהוא וכן ראוי לנהוג בכל תפוצות ישראל. שם בכף החיים אות י"ג. ובנדחה הסכין ממקום למקום תוך כדי שחיטה אין להתיר אלא בהפ"מ או לצורך גדול. שם באות י"ד.

כ. או עשב ארוך ודק. ש"ך ס"ק ח', ודלא כהב"ח שהכשיר בזה. ואם יש ספק אם העשב או הגמי נחתך ע"י השחיטה או לא יש להתיר. כף החיים אות כ'.

ל. אבל בנמצא שלם אין אוסרין וכשר. כף החיים אות כ"ג. וצריך להזהר דכששוחטים עופות שפיטמו אותם ולפעמים נשאר האוכל עדיין בוושט שלהם דאסור לשחוט דהו"ל שהייה גמורה ע"כ צריך להשקותן מים או מורידין את האוכל בידיים לצד מטה. כף החיים אות כ"ט.

מ. ועכ"פ יכולה לשחוט ע"י דחיקה קצת, דאי לאו הכי חיישינן לדרסה. כף החיים אות ל'.

נ. כל זה לדעה הראשונה בסעיף ב' אבל לדידן אין נפ"מ כי מחמירין בכל דהוא של שהיה וכנ"ל.

ס. אבל בעוף דהכשרו ברוב סימן אחד שחיטתו כשרה במיעוט בתרא אפי' של הסימן הראשון. ש"ך ס"ק י'.

וכתב הש"ך שם דכאן כיון שמתעסק בשחיטת הסימנים גם הרמ"א מודה דלא מחמירין

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

ז. שחט עוף^ע ושהה בו ואינו יודע אם ניקב הוושט חוזר ושוחט הקנה לבדו במקום אחר ואחרי שימות הופך הוושט ובודקו מבפנים אם לא נמצא בו טיפת דם בידוע שלא ניקב וכשרה.

הגה: והמנהג להטריף הכל^פ אפי' לא שהה רק במיעוט קמא של הקנה. ואסור למוכרו לעובד כוכבים כך אלא ימיתנו ואח"כ ימכרנו לעובד כוכבים משום שאנו לא בקיאים בבדיקת הוושט וחוששין לנקיבת הוושט, ומטעם זה אם תלש הנוצות במקום הצוואר של העוף ויצא דם או חתך העור בבהמה ויצא דם יש להטריף^ז דחיישינן לנקיבת הוושט^ק. וע"כ יש להזהר שלא למרוט הנוצות אם יכול לשחוט בלא זה.

בשהייה בכל דהוא אלא צריך שיעור שהייה כדי שיגביה הבהמה וירביצנה וישחוט רוב ב' הסימנים מזה שהרמ"א לא הגיה דבר בסעיף זה, ודלא כדברי הב"ח שהחמיר בזה. כף החיים אות מ"ב.

וכל זה בחותך תמיד מעט מעט אבל בלא חותך לפעמים אף שמוליך ומביא הוי שהייה אפי' בעוף. שם באות מ"ג.

ע. ודוקא עוף שהכשרו בשחיטת רוב סימן אחד יש לו תקנה זו אבל לא בבהמה. ש"ך ס"ק י"ד.

פ. וכתב בזבחי צדק שכן מנהגנו. כף החיים אות נ"ז.

צ. אם לא בהפ"מ או לכבוד שבת או לעני. כ"כ הב"ח והש"ך בס"ק כ'. וכתב בכף החיים באות ס" ששמע מגדולי הדור שאין להחמיר בתלש נוצות ויצא דם אלא אם קינח אותה טיפת דם ויצאה אחרת במקומה אבל אם לא באה שום טיפת דם במקומה יש להכשיר.

ק. ודוקא בעוף אבל בבהמה במריטת השערות בין גסה בין דקה אין חשש. כף החיים אות ס"ו.